

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATerea DISCRIMINĂRII
Autoritate de stat autonomă

Operator de date cu caracter personal nr. 11375

HOTĂRÂREA NR. 667
din 22.11.2017

Dosar nr.: 770/2016

Petiția nr.: 7069/23.11.2016

Petent: .

Reclamat: Institutul Național al Magistraturii

Obiect: respingerea dosarului de participare la concursul de admitere în magistratură și totodată solicitarea restituirii taxei de participare la concurs

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele, domiciliul, reședința sau sediul petentului

I.1.1. .

I.2. Numele, domiciliul, reședința sau sediul reclamatului

I.2.1. Institutul Național al Magistraturii .

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

2.1. Petentul sesizează faptul că i-a fost respins dosarul de participare la concursul de admitere în magistratură de către comisia de admitere a concursului în magistratură, totodată solicită restituirea taxei de participare la concurs.

III. Procedura de citare

3.1. În temeiul art. 20, alin. 4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, s-a îndeplinit procedura de citare.

În data de 10.01.2017, procedura de citare a fost legal îndeplinită. Părțile nu s-au prezentat. Prin citații a fost invocată *excepția de necompetență materială* a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării.

3.2. Procedură legal îndeplinită.

IV. Susținerile părților

Susținerile petentului

4.1. Prin petiția înaintată Consiliului petentul sesizează faptul că în urma analizării dosarului depus, comisia de admitere a concursului a considerat faptul că acesta nu îndeplinește condițiile prevăzute de art. 33 alin.1 din din Legea nr. 303/2004, întrucât nu este satisfăcută condiția de 5 ani vechime în funcție. Art. 33. alin. 1 din Legea 303/2004 stabilește faptul că: „*Pot fi numiți în magistratură, pe bază de concurs, dacă îndeplinesc condițiile prevăzute la art. 14 alin. (2), ..., ofițerii de poliție judiciară cu studii superioare juridice, ..., cu o vechime în **specialitate** de cel puțin 5 ani.*”

În momentul depunerii dosarului, petentul era ofițer de poliție judiciară, cu vechime 8 ani în specializare poliție judiciară, vechime acumulată în specializare ca subofițer de poliție.

De asemenea, Legea 364/2004 privind organizarea și funcționarea poliției judiciare, precizează faptul că: „Poliția judiciară este organizată și funcționează în cadrul structurilor specializate ale Ministerului Afacerilor Interne.” (art. 1), și, de asemenea, la art. 2, faptul că: „**Poliția judiciară este constituită din ofițeri și agenți de poliție, specializați** în efectuarea activităților de constatare a infracțiunilor, de strângere a datelor în vederea începerii urmăririi penale și de cercetare penală.

(2) Ofițerii și agenții specializați prevăzuți la alin. (1) au calitatea de organe de cercetare ale poliției judiciare.

(3) Ca organe de cercetare ale poliției judiciare funcționează lucrători specializați din Ministerul Afacerilor Interne anume desemnați de ministrul afacerilor interne, cu avizul favorabil al procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, și își desfășoară activitatea sub autoritatea funcționează în alt mod, potrivit unor legi speciale.” Conform DEX, „a avea o specializare”, înseamnă, printre altele, „a deveni specialist într-o ramură”. Pe de altă parte, tot conform DEX, cuvântul „funcție” semnifică: „Grad pe care îl deține cineva într-o ierarhie administrativă.” După cum se poate observa, cei doi termeni nu se confundă.

De altfel, a depus la dosar înscris care atestă vechimea sa în specializarea poliție judiciară încă din anul 2007, având o vechime mai mare decât 5 ani.

Fișa postului este aceeași, cu privire la activitatea de cercetare penală, atât în ceea ce privește agenții de poliție, cât și în ceea ce privește ofițerii de poliție, iar, potrivit art. 55 din Legea 135/2010:

„ (1) Organele de urmărire penală sunt:

- a) procurorul;
- b) organele de cercetare penală ale poliției judiciare;
- c) organele de cercetare penală speciale.

(3) în cadrul procesului penal procurorul are următoarele atribuții:

- a) supraveghează ... urmărirea penală;

(4) Atribuțiile organelor de cercetare penală ale poliției judiciare sunt îndeplinite de lucrători specializați din Ministerul Administrației și Internelor anume desemnați în condițiile legii speciale, care au primit avizul conform al procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție ori avizul procurorului desemnat în acest sens.

(6) Organele de cercetare penală ale poliției judiciare și organele de cercetare penală speciale își desfășoară activitatea de urmărire penală sub conducerea și supravegherea procurorului.”

Tot ca precizări legislative, mai este și Ordinul MAI numărul 140/2016 și Ordinul comun MAI ÎCCJ numărul 56/2014, precum și alte ordine și dispoziții cu caracter intern, atât în cadrul M.A.I., cât și în cadrul Ministerului Justiției.

După cum se poate observa, **ca să ai o specializare în poliția judiciară, nu este necesar să fii ofițer**, iar cum Legea 303/2004 nu precizează ca cei 5 ani vechime să fie în funcție (ofițer), ci doar în specializare (poliție judiciară), este clară intenția legiutorului de a permite accesul specialiștilor, celor cu vechime în activități judiciare, în sistem, specializare care, în cazul poliției judiciare, poate fi dobândită atât ca ofițer de poliție, cât și ca agent de poliție. Orice altă interpretare referitoare la vechimea în funcție (ofițer), care ar trebui să fie de 5 ani, este o interpretare *in extenso*, prin adăugire la lege, contrar dictonului *ubi lex non distinguit, nec nos distinguere debemus*, fiind susceptibilă de a da naștere unor discriminări. Petentul consideră că a fost discriminat, în raport cu alți candidați, care au aceeași vechime în specializare, dar ca ofițer de poliție judiciară, acesta are specializarea îndeplinită în calitate de subofițer de poliție.

Sușinerile părții reclamate

4.2. Prin adresa nr. 108 din 10.01.2017 Institutul Național al Magistraturii solicită admiterea excepției invocate din oficiu, iar pe fond arată următoarele:

- prin petiție petentul a susținut faptul că la data depunerii dosarului în vederea participării la concurs era ofițer de poliție judiciară, cu o vechime de 8 ani în specializarea poliție judiciară, vechime acumulată și în calitate de subofițer de poliție, și, de asemenea faptul că cerința specializării în cadrul poliției judiciare pentru o perioadă de minimum 5 ani, nu presupune ca aceasta să fi fost dobândită exclusiv în calitate de ofițer de poliție judiciară cu studii juridice superioare.

Potrivit art. 33 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, *"Pot fi numiți în magistratură, pe bază de concurs, dacă îndeplinesc condițiile prevăzute la art. 14 alin. (2), foștii judecători și procurori care și-au încetat activitatea din motive neimputabile, personalul de specialitate juridică prevăzut la art. 87 alin. (1), avocații, notarii, asistenții judiciari, consilierii juridici, personalul de probațiune cu studii superioare juridice, ofițerii de poliție judiciară cu studii superioare juridice, grefierii cu studii superioare juridice, persoanele care au îndeplinit funcții de specialitate juridică în aparatul Parlamentului, Administrației Prezidențiale, Guvernului, Curții Constituționale, Avocatului Poporului, Curții de Conturi sau al Consiliului Legislativ, din Institutul de Cercetări Juridice al Academiei Române și Institutul Roman pentru Drepturile Omului, cadrele didactice din învățământul juridic superior acreditate, precum și magistrații asistenți de la Înalta Curte de Casație și Justiție, cu o vechime în specialitate de cel puțin 5 ani:"*

V. Motivele de fapt și de drept

5.1. **În fapt**, luând act de plângere, astfel cum este formulată, precum și de excepția invocată, Colegiul urmează a analiza excepția necompetenței Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, excepție invocată din oficiu.

5.2. Potrivit dispozițiilor O.G. nr. 137/2000 republicată, jurisdicția exercitată de Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării este o „jurisdicție administrativă” ce presupune o procedură specială, administrativ-jurisdicțională, ce se bazează pe principiul independenței organului care emite actul față de părțile de litigiu, cu asigurarea principiului contradictorialității și al dreptului la apărare. Actul de soluționare a unui conflict corelativ dispozițiilor O.G. nr. 137/2000, republicată, este emis de o autoritate administrativă investită, prin lege organică, cu atribuții de jurisdicție administrativă specială (C.N.C.D.), iar actul per se, este susceptibil de a fi atacat în contenciosul administrativ general, sub cenzura instanțelor judecătorești. Aceste aspecte sunt statuate de prevederile art. 16 (independența organului care emite actul), art. 20 (procedura specială), art. 20 alin.6 (principiul contradictorialității și al dreptului la apărare), art. 20 alin.7 (obligativitatea motivării actului), art. 20 alin.9 (procedura de atac în fața instanței de contencios administrativ) din O.G. nr. 137/2000, cu modificările și completările ulterioare, republicată în temeiul Legii nr. 324/2006 (lege organică) pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 137/2000. De altfel, caracterul administrativ jurisdicțional al actelor adoptate de Colegiul director al CNCD a fost statuat în nenumărate rânduri de instanțele de contencios administrativ (între altele decizia civilă nr. 1960 din 15.05.2008 a Înaltei Curți de Casație și Justiție) Prin Decizia nr. 1.096 din 15 octombrie 2008 și ulterior Decizia nr. 444 din 31 martie 2009 și Decizia nr. 1470 din 10 noiembrie 2009, Curtea Constituțională a statuat că „CNCD este un organ administrativ cu atribuții jurisdicționale, care se bucură de independența necesară îndeplinirii actului administrativ-jurisdicțional și respectă prevederile constituționale cuprinse în art.124 privind înfăptuirea justiției și art.126 alin.(5), care interzice înființarea de instanțe extraordinare”.

5.3. Este evident că acele comportamente considerate discriminatorii și care sunt sancționabile contravențional nu pot fi echivalate sau asimilate cu procesul legislativ, în speță situațiile ce implică adoptarea, modificarea, completarea sau abrogarea unor prevederi legale de către legiuitor, Parlamentul României sau de Guvern și nici modulii de interpretare și aplicare a legii de către organele de stat. Or, relativ la obiectul petiției, este indubitabil că „fapta de discriminare” invocată de petent este echivalentă cu o problemă de interpretare și aplicare a legii, atribut exclusiv al instanței de judecată.

5.4. Astfel cum a statuat și Curtea Constituțională, interpretarea legii este atributul suveran al instanțelor judecătorești în opera de înfăptuire a justiției, iar controlul acestei interpretări se realizează prin exercitarea căilor de atac. Din acest punct de vedere, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării nu se poate subroga instanțelor de judecată pentru a face aprecieri în legătură cu aspectele de fond ale petiției care decurg din modalitatea de interpretare și aplicare a dispozițiilor legale, precum și consecințele juridice ce decurg dintr-o asemenea interpretare. Colegiul director este de opinie că, instanța poate să stabilească sfera celor care au dreptul să beneficieze de lege.

5.5. Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării nu poate avea competența de a recomanda ori impune, sub sancțiune, adoptarea sau modificarea unui act normativ sau a unor dispoziții legale, nici de a interfera în competențele legislativului prin înlăturarea aplicabilității unor acte normative, nici în competențele Curții Constituționale sub aspectul art. 16 referitor la principiul nediscriminării.

5.6. Pentru aceste considerente, Colegiul urmează a admite excepția de necompetență materială a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, excepție invocată din oficiu.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate de voturi pentru** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. admiterea excepției de necompetență materială a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, invocată din oficiu;
2. o copie a hotărârii se va comunica părților.

VI. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit **O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului director prezenți la ședință :

BERTZI THEODORA – membru

DINCĂ ILIE – membru

HALLER ISTVÁN – membru

LUMINIȚA GHEORGHIU – membru

POPA CLAUDIA SORINA – membru

SANDU TATIANA VERONICA – membru

Data redactării 07.12.2017

Motivele de fapt și de drept : P.C.S. și V.F

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.